

Sønderby (V):

Jeg synes, at fru Anne Grete Holmsgård skulle lytte til, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at nærbutikkerne og detailhandelen forhandler i øjeblikket med bankerne om, hvilken ordning man skal have lavet, og den er ikke færdig endnu. Det kan jo være, man får en ordning, således at man kan få den første terminal gratis. Det er ikke folketinget, der bestemmer det.

Venstre går ind for, at kunderne skal betale det, det koster at have et Dankort. Ikke på varens pris i forretningen, men på at bruge Dankortet. De omkostninger, der følger med Dankortet, skal man betale i form af et gebyr, og det skal stå på det kontoudtog, man får. Derfor vil det være en fordel også for de mindre forretninger. I øjeblikket er det jo kun de store forretninger, der arbejder med købekort. Hvis man går ned ad Strøget her i København, vil man se, at det ikke er de små forretninger, der har alle de kortsystemer. Nu bliver det ligeligt for alle.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg vil godt bede hr. Sønderby om at komme op og fortælle den undrende forsamling, hvor de små erhvervsdrivende, som i forvejen sidder og hakker så meget i det, at de meget ofte står lige for at lukke deres butikker ude i nærmiljøerne, skal få pengene fra. Det er rigtigt, at der er tale om 4 forskellige modeller, og man kan vælge én af dem, men penge koster de under alle omstændigheder. De pågældende lever på grænsen til, som der står så flot og arrogant i rapporten, at man nok skal dreje nøglen om alligevel. Der er altså 23.000 af dem, og det er meget ofte forretninger med mand og kone i. Det vil altså sige, at små 50.000 mennesker pludselig må opgive deres levebrød. For hvor skal de få de penge fra, hvis de ikke må lægge dem på varens pris? Og det sagde hr. Sønderby rent faktisk de ikke måtte.

(Kort bemærkning).

Anne Grete Holmsgård (VS):

Det er da rigtigt nok, at PKK forhandler med de små handlende, men når man forhandler, er det helt afgørende for, hvem der vinder slaget, jo magten, og der er vel ingen

af os herinde, der er så naive, at vi ikke ved, at det er bankerne, der sidder og trækker i trådene, og at de små handlende ikke har ret meget at presse med.

Hr. Sønderby fremhævede, at der allerede var en stor strøm af kontokort og købekort ude på markedet, så det var et problem i forvejen. Ja, det er det. Derfor sagde jeg også i mit første indlæg, at der bør lovgives om alle købe-, konto- og kreditkort og ikke bare om et Dankort.

(Kort bemærkning).

Sønderby (V):

Fru Lilli Gyldenkilde, det er ikke folketinget, der skal bestemme den aftale, som pengeinstitutterne forhandler med detailhandlerne i øjeblikket. Jeg har tiltro til, at de forhandlinger ender fornuftigt, for pengeinstitutterne er heller ikke interesseret i at slå alle de små erhvervsdrivende i stykker ude omkring. Derfor har jeg tiltro til, at disse forhandlinger vil lykkes, så der bliver en meget lille omkostning for den mindre erhvervsdrivende.

Vi ved jo alle sammen, at omkostningen ved checks er stor i dag. Derfor bliver det billigere for forbrugerne at få Dankortet, og så vil de frivilligt vælge Dankortet. Så vil de kunne betale også i de mindre butikker. Gebyret på Dankortet kommer til at stige, når man får terminalen i forretningen fra pengeinstituttet, men det bliver gebyret, der skal betale Dankortet, mens de varer, man køber i forretningen, holdes udenfor.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Tak for svaret, hr. Sønderby. Det var dog rørende, at det nu også er gået op for hr. Sønderby, at det er gebyrerne, checkgebyrerne og hævekortgebyrerne, som skal betale for indførelsen af det her. Det hjælper bare ikke de småhandlende, som ikke får råd til at gå ind i disse systemer.

Askjær Jørgensen (FP):

Der er grund til at takke industriministeren, fordi ministeren stille og roligt slog fast, at debatten her altså ikke drejer sig om, hvorvidt vi skal afskaffe pengesedler og mønter i dette samfund, idet man fortsat vil